

EESTI SKOUT

Eesti Skoutide Maleva häälekandja

1926

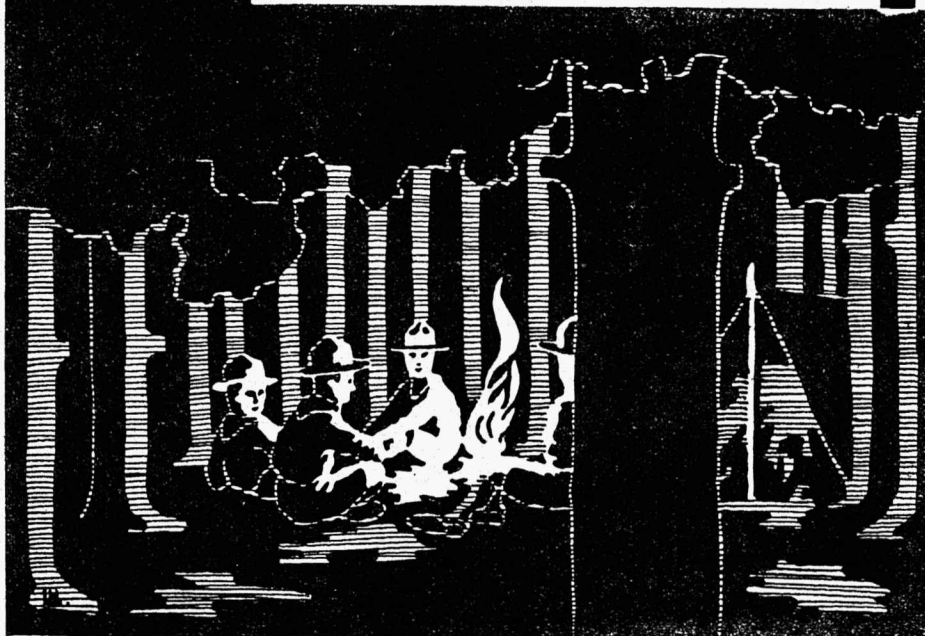
Nr. 7/8

VI. aastakäik

Toimetus ja talitus:

Tartu, Vallikraavi 19.

Adress kirjavahet.: Tartu, postk. 130.



EESTI SKOUTIDE MALEVA

Asutatud 20. märtsil 1921. aastal.

Ole valmis!
Alati valmis!



Saa paremaks!
Püüan kõigest jõust!

Skoudi raudsed säädused:

**Skout on hoolas õppiija. Skout ei suitseta. Skout on karske.
Iga päev üks häategu!**

Skoutide aupresident — K. PÄTS. E. S. M. aujuhatus: Prof. Dr. H. Koppel — Tartu ülikooli rektor, Dr. O. Kallas — Saadik-minister Londonis, H. Bauer — Koolijuhataja, G. Vestel — Pangadirektor.

Eesti Skoudi Sõprade Liit. Esimees: J. Hünerson, Tallinn, Pikk 40. E. S. M. Päästaap: Peavanem N. Kann, Tallinn, Vabaduse pt. 2; Abipeavanem G. Ollik, Tallinn, Endla 42-5; Staabiülem J. Hünerson, Tallinn, Pikk 40; Välissekretär B. Rautsmann, Tallinn, Falkspargi 9; Laekahoidja: K. Mitt, Nõmme, Metsa 9; Nõunikud: malevate vanemad, Skoutmasterite Kogu ja kahe suurema maleva esitajad.

Skoutmasterite Kogu: Esimees: skm. J. Tederson, Tartu, Aleksandri 27; Sekretäär: skm. E. Vardja, Tartu, Maarjamõis 3; Laekahoidja: skm. H. Paalmann, Tallinn, V. Karja 12-1.

„Eesti Skout“ Eesti Skoutide Maleva Häälekanaja, Tartus, Vallikraavi 19. Vastut. toimetaja: K. Treffner, koolijuhataja; Päätoimetaja: J. Tederson; Arijuhut: A. Grönberg.

M A L E V A D:

LÄÄNEMAA: S. S. S. esimees: A. Üksti, Kalda 6; Maleva vanem:

Maleva päalik: nskm. A. Sammet, Metslossi 1. Maleva Staap asub Ehte 14. Malevas on 2 skoutrühma, 2 hp. karja.

NARVA: S. S. S. esimees: kindralmajor Heinze, I. diviisi staap; MV.: J. Välbe, Lai 2; MP.: I. j. sk. A. Miller, Uus liin 79-1; Malevas 3 skoutrühma ja 1 hp. kari.

NÕMME: S. S. S. esimees: K. Mitt, Metsa nr. 9; MV.: A. Mitt, Ida 18; MP.: skm. A. Tari, Tondi, Raudtee maja 1; Malevas 5 skoutrühma ja 1 hp. kari.

PAIDE: S. S. S. esimees: A. Eglon, Lai 6; MV.: A. Eglon, Lai 6; MP.: E. Taks, Pärnu 8; Malevas 5 rühma, 2 hp. karja.

RAKVERE: S. S. S. esimees: (toimetusele teadmata); MV.: V. Sirotkin, MP.: (toimetusel teadmata). Malevas 2 rühma, 1 hp. kari.

SAAREMAA: S. S. S. esimees: B. Steinberg, Vallimaa 5; MV.: A. Lepik, Linnavalitsus; MP.: nskm. H. Haamer, Val-

limaa 1. Maleva Staap asub Kohtu 9, Malevas 5 skoutrühma ja 2 hp. karja.

TALLINN: S. S. S. esimees: A. Madisson, Lai 23-2; MV.: A. Madisson, Lai 23-2; MP.: nskm. E. Pavelson, Imanta 42-5; Maleva Staap asub Kaarli 8. Malevas 16 skoutrühma, 4 hp. karja.

TARTU: S. S. S. esimees: V. Freyvald, Riia 33-2; MV.: K. Treffner, Rütüti; MP.: nskm. K. Lipping, Lille 24-2. Maleva Staap asub Vallikraavi 23. Malevas 16 skoutrühma, 6 hp. karja.

VALK: S. S. S. esimees: T. Grönberg, Kuperjanovi 10a; MV.: J. Jackunovitsh, Poska 18-9; MP.: F. Buschmann, Kuperjanovi 22. Maleva Staap asub Kuperjanovi 10-a. Malevas 5 skoutrühma, 2 hp. karja.

VÕRU: S. S. S. esimees: J. Pelovas, Tartu 7; MV.: P. Mäggi, Maakonnavalitsus; MP.: J. Puustusmaa, Jüri 15. Maleva Staap asub Katarina 4. Malevas 2 skoutrühma ja 1 hp. kari.

EESTI SKOUT

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA

Vastutav toimetaja

K. Treffner

Päätoimetaja

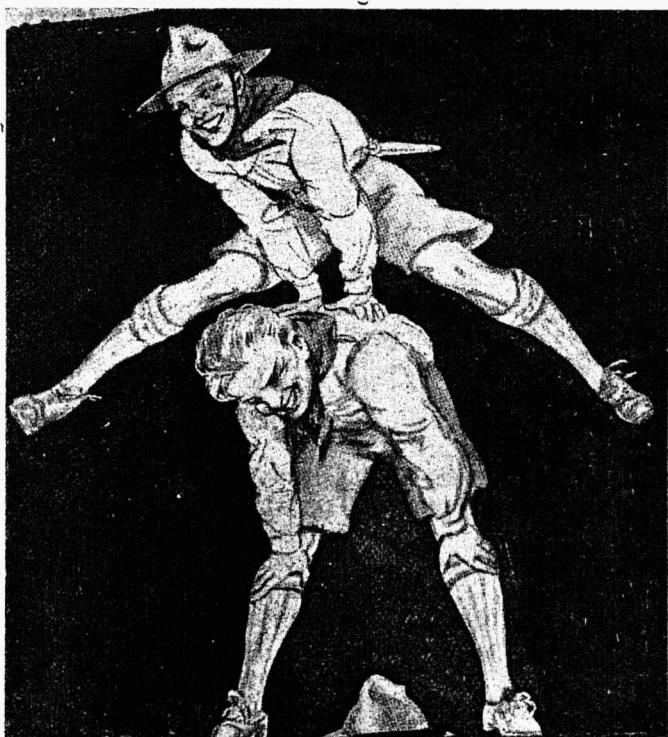
I. Tederson

Toimetus: H. Paalmann (sekretär), A. Grönberg, H. Haamer, H. Roos.

Väljaandja: Eesti Skoutide Maleva Päästaap.

30. XII. 1926 a. **Nr. 7/8.** VI. aastakäik.

„Eesti Skout“, Organe officielle des Scouts Estoniens.



Sisu: Eesti skoutide edaspidisest arenemisest * Kanderstegist ja kongressist *
Salga töö süsteem * ПОЯД КАСЈУС * Petetud valbur * Juhatusi suusa-
spordis * Teated.

Tellimine 1927 a. pääle avatud!

Maksab aastas 150 mk., poolaastas 75 marka.

Andke tellimine viibimata ligemale levitajale ehk postiasutusele.

Eesti skoutluse edaspidisest arenemissuunast.

J. Tedersoni referaat Akadeemilises Skoutide Seltsis 12. X. 26.

ESM. on viie aasta kestes loonud endale teatava organisatsiooni, on teatud vormidesse valgunud ja sellena teatava tarviliku üksuse moodustanud. Mõõdunud suvel 1. Suurlaager viie aastase mälestuspäevana andis sellele n. o. viimse pitsati. Mõndagi tegelast näib aga see viimane lõppakkord õigest roopast kõrvale viinud olevat, sundides oletama et nüüd skoutlus ilmpõhjatut ümberkorraldamist vajab — kuhu ja kuidas, selleks järgnevad read.

Meie koolides käib alaline ümberkorraldus, milles jõutud nüüd selleni, et viiakse õpekavadesse sõjaline ettevalmistus. Seega on puudutatud ka skoudid suures ulatuses — on ju meie skoute suurem hulk neisse koolidesse kuuluu. Nüüd: sest peaks järeldama skoutorganisatsiooni kui sarnane täieline eemalejääk. Niivõrd kui skoudid õpilastena sest korraldusest osa saavad, on see häa. Kuid sellega ei lepita — minnakse kaugemale ja soovitatakse luua skoutluse ja kaitsemaleva ning kaitseväge vahel — noorsoo sõjaliseks ettevalmistuseks — mõnesugune koostöö. Õieti sihitakse mõnede poolt selle juures teatava määran skoutlusele kasusaamisele: vormi ja märkide kindlustamist, instruktorite saamise hõlbustamist teatud aladele, ruumide ja muugi ainelise toetuse saamist jne. loodetakse sellega lihtsamini saavutada. Mõnede poolt leitakse koguni nagu pahena et skoutlus senikaua „t ä i e s t i e r a e t t e v õ t t e n a“ tegutsenud. Antakse nõu skoutline liikumine riikliku järelevalve alla võtta, et liikumine muutuks „stabiilsemaks, distsipliin muutuks kindlamaks, hõlpsam oleks skoudi eale omase ulakuse vastu võidelda ja kogu kasvatustöö kannaks skoutide keskel r o h k e m v i l j a kui päris vabatahtlikus eraorganisatsioonis võimalik.“ Lubage tähendada, ma ei suuda seda uskuda. Ehk kui see teostus õeldu kohaselt, siis ei ole meil enam tegemist liikumisega, mida nimetatakse skoutluseks ning millele aluse pani „Chief“ Sir Robert Baden-Powell.

Mis puutub meile aga B-P., Inglismaa ja kõik teised skoutide organisatsioonid üle ilma! — sedagi hüütakse mõnede „fuliste“ skoutluse mõtte pooldajate poolt. Ent peaaegu igal alal soovitatakse meil silmi ees pidada meist rohkem arenenud naabrid, siin aga, kus see mingit põhjalikku reformi, mingit kulu ega sekeldust ei nõua — siin teeme iseseisvalt, korrates enda juures vigu ja vääratusi, mida nii lihtne oleks naabrite kogemuste põhjal ette näha. Meie praegune organisatsioon — skoutide organisatsioon üldse, üle ilma — lubab enda piirides palju ette võtta, muuta, omapärastada. Siin on võimalik osal mängida punanahku, teised võivad aga juurdleda sotsiaalprobleemide kallal — ei üks ole segamas teist. Saagem vaid aru ühendavaist põhimõttest ja alusjoonist ning kõigi harutegevuste juures pidagem silmas piiri, millisest ülesastumisest ei ole enam tegemist skoutlusega, vaid eeloleval juhul ehk enam nii Saksa „Wehrkraft-Vereini“ taolise ettevõttega.

Meie skoutline organisatsioon nagu kõik skoutorganisatsioonid keskmiselt läbi — annab isegi kaitsevägele mitte küll sõjariistaga rivisse ja lõhingusse kõlbuliku sõduri, vaid arusaaja, käsku täita oskaja, igasuguses olukorras kohaneja isamaad armastaja kodaniku. Sellest peaks juba jatkuma. Tehniline laskeriistade tundmaõppimine (mis aga skoutluses eri-

alana läbivõetav), lahingu taktika jne. ei ole sarnasele kodanikule kuigi kõvaks pähklaks hammustada. Laagrielu ja kaardifundmine (topograafia) annab skoudile hulk punkte teistest ette. Nendele aladele oleme instruktorid saanud, ja tahame loota edaspidi neid veelgi suuremal määral kaitseliidult ja kaitsevält, selleks aga pidev sideloomine, mis võiks halvata skoutluse kõrgemad sihid — ei see tahaks alla otstarbne.

Ühe skoudisõbra lauset pärast Suurlaagrit: kuhu nüüd, mida edasi, millised on tööalad ja eesmärgid? -- tahaksin ümber lükata vastates: ikka edasi nagu Suurlaagrini. Suurlaagri organiseerimistöö, milline paljuid täitsa köitis, oli ikkagi kõrvaline asi alalise tegevuse kõrval, kuigi meil skouttegevuse nooruse ja juhtide vilumatuse — asja uuduse tõttu paraku kõrvalkaldumised siin alalise nähtusena. Ning kui Suurlaagri korraldustööd niivõrd köitsid, et sisulisele skoutlusele, (mis omakord Suurlaagri sisuks võistlustes väljendatuna), aega ei jatkunud, siis oli see töö ja tegevus liiga vildak ja ebaviljakas.



E. S. M. I Suurlaager.

Läänemaa skoutide maleva võistlusrühm — Kollane suguharu — enda laagrivära va juures. Läänepoolsete kollane suguharu tuli võistlusrühmade hulgas teisele kohale.

Vildak ja ebaviljakas on aga meie skoutline töö väga ja mitte üksi käesoleval juhul. Sarnase halbuse alusjuureks on pääliku puudus rühmas; pääliku puudus salgas; maleva pääliku sageli nii ebamäärane faktiline seisukord malevasse kuuluvate rühmade suhtes. Lisaks muidugi veel palju feisi, kuid minu orusaamist mõõda on ikkagi eelnimetatud — peapõhjuseks. Meil ei aita siin rääkimised — need jäävad paljasteks targutusteks. Keegi pole sargis sündinud, järjekult pole meil ka päälikut kunni sarnase oleme koolitanud. Siin peame ühtlasi ülesaama nähtusest, et „algkooli“ läbiteinud päälik on niivõrd kaugele jõudnud, et ta sel alal ei tarrõitse enam edasi töötada. Sarnane skoutidest eemale jäämine 17—20 eluaastates on kõige ebaloomulikum,

pööravad saadikud oma kodumaale tagasi. Kaasatoodud täiuslikule vaimustusele sellest kongressist, tema skoutlisest häätahtikkusest ja vastastikkusest arusaamisest, — kõigile paneb kustumata kena raami ümber meeleolurikas mälestuste hulk Helveetsiast ja selle toredast loodusest, tema mägedest.

Kandersteg. Bern-Lötschberg-Simploni raudtee, mis vaevalt enne ilmasõda avati, toob teid ikka sügavamale mägede vahele, kiire elektrirong kihutab läbi tunnelite ja üle viaduktide lähemale lumiste harjade keskele. Org muutub kitsamaks, päikesekiired kaovad mägede taha ja säravad ainult tippudel, ehk küll alles augustikuu varajane päälõuna. Vägevad mäemärkad suluvad Kanderi oru, ees näeb ainult kõrget kaljuseina, kust ükski lõhestik enam edasi ei vii. Sääl peatab rong, ligi 1200 meetrit merepinnast kõrgemal. Astun välja, kare mägestikuõhk täidab kopsud. Heidan kiire pilgu ringi: palju tuttavaid nägusid, kõik on skouid, selle vohega küll, et Eestis meie neid vanemateks nimetaksime. — Sääl hallpää GEI Itaalia Peavanem Gr. Uff. Dr. R. Villetti — pean oma kohuseks kohe tema juure astuda ja tänada Itaalia tähepanu eest Eesti vastu, mis avaldus tema esitaja prof. arch. L. Zunkelleri osavõtus meie Suurlaagrist. Kuid veel palju on endiste kongresside sõpru. Esimene teekond viib muidugi rahvusvahelise büroo direktori Mr. Martini poole. Enne kohtamist veel meie Juhiga — Baden-Powelliga, kes hoolimata vanemaks jäämisest ikka kohale ilmub. Tervitame südamlikult.

Mr. Martini poolt antakse kongressikavad ja määratakse mu asupaik kindlaks. Oleme ühes võõrastemajas: Soome, Latviija, Leedu, Rootsi, Rumeenia, Hispaania, Iraa ja Lõuna-Ameerika riigid. Ka sääl tuttavaid: Soome esitaja, kes pääle Suurlaagrit Tallinnas käis; uskm. J. Zarrins Latviijast, kes mõõdunud talvel Eestis oli, Poola skoutide pääsekretär O. de Grzymalowski, kes karskuskongressi puhul Eestis käis, jne. Saadikute hulgas on palju neid, kes puudunud Kopenhaagenist, kuid viibisid Londoni ja Pariisi kongressidel. Kõik on aastate poolest vanemas eas, skoutmasterid 25—35 aasta vanuses, komisjonärid (meie mõiste järgi vanemad) üle selle. Eesti esitaja on tänini ikka kõige nooremaks saadikuks olnud.

Osavõtjaid on umbes 125 inimest järgmistest riikidest: Ameerika, Argentiina, Austria, Belgia (kaks organisatsiooni), Brasiilia, Bulgaaria, Tshiili, Hiina, Tsehheho-Slovakia, Daani (kaks organisatsiooni), Eesti, Soome, Prantsusmaa (kolm organisatsiooni), Suur-Britannia, Holland, Ungari, Iraa, Itaalia (kaks organisatsiooni), Jaapan, Latviija, Leedu, Norra, Poola, Rumeenia, Siiam, Hispaania, Rootsi, Helveetsia, ja Jugoslaavia. Ka Rahvasteliit oli saatnud kolm ametlikku esitajat, kelledest üks Kopenhaagenis juba osavõttis, ja üks ise skoutmaster on.

Rahvusvaheline skoutide kodu Kanderstegis. Kandersteg on kuulus mäeronimiste lähtepunkt, kuid meie, skouid, omame selles mäekülas ühe asutuse, mis selle koha nimega otsekohe seatud — rahvusvaheline skoutide kodu. 30 minutit käiku küla keskpunktist, Grand Hotel Victoria juurest ja Teie ees seisab see ülesvõtetel paljunähtud hoone. Maja juures väikene laagriväli ja kiiresti jooksev Kanderi jõgi, taga tõuseb aga järsk kõrge kaljusein. Ehitus kannab Helveetsia majade ilmet, ta on n. n. chalet. Osavakäelised külalised on kaunistanud teda kena Helveetsia poolpunase-poolvalge skoudiliiliaga ja kinnitanud sammaste-reale hulga väikseid puust saetud hundipäid. Sees leiate ühe ruumi skoutmasteritele. Sääl asub ka kuulus külaliste raamat, kus nii palju skoudiilmast tuntud nimedid sees.



Rahvusvaheline skoutide kodu talvel.

oleku hooajaks ühe Helveetsia skoutmasteri sinna majavanemaks.

Skoutide jaoks on majas mitukümmend tuba, veevärk, elekter. Toad muidugi skoutliselt lihtsad ja ainult õmajaks mõeldavad. Kodu poolt antakse magamiskott ja tekid. Tooled ja lauad puuduvad veel, kuna kodu alles valmisaamisel. Jgasse mahub 4—8 skouti. Kõiki võimalusi ärakasutades võivad sääl õmaja leida 300 poissi.

Hoone on enim Lötšbergi tunnelit ehitanud tööliste eluruumiks olnud. Lötšbergi tunnel on üks Helveetsia uhkustest, võimaldades otseühenduse Itaaliaga mõne tunni jooksul endise pika ringsõidu asemel. Tunnel on ligi 15 kilomeetrit pikk ja ainsaks abinõuks teiselepoole mäeahelikku pääseda, sest, nagu mainisin, ei ava kõrged mäed ühtegi võimalust ka maanteedki sääl ehitada.

Toidumuretsemine ja valmistamine sünnib skoutide eneste poolt, milleks kodu juures õige mitu kööki ühes keedunõudega olemas. Mõõdunud aastal käisid chalet's 10. riigi skoutid, kokku 1000 inimest, tänauu oli arv muidugi suurem. Chalet külalised saadavad oma aega pääasjalikult mäeronimisega ja skoutlise laagritegevusega mõõda. Helveetsia kõrgete hindade kõrval on ta ka väljamaalasele pea ainsaks abinõuks kuidas oma madala valuutaga end Helveetsias elatada. Õöpäev säälviibimine maksab 50 rappi (umbes 35.-), toit muidugi pääle selle. Alpiklubi liigetele antaks omaette tuba tarvitada; Chalet on avatud suvehooajaks maist septembrini ja talvehooajaks jõuluks ning jaanuaris. Talvel peetakse Kanderstegis üleilmlisi skoutide suusatamise võistlusi.

Rahvusvaheline päälükute laager. Ühel ajal kongressiga, s. o. 22.—28. augustini peeti chalet juures esimene rahvusvaheline päälükute laager, millest osavõtt õige elav. Kokku oli juhte paarisaja ümber laagris, nende seos esimesel kohal inglased, helveetslased ja ungarlased. Juhtide-laagri liikmed võisid kongressi pääleõunastest istangutest osavõtta ja viibisid ülepäiviti ühisel laagritulel, õigem, saadikud viibisid nende laagritulel, kuna sealt poolt programm valmistati.

Kongress. Pean tarvilikuks kirjelduse alguspoolel ruumi anda kongressi ametlikule osale, et hiljem kokkuvõttlikke muljeid avaldada. Pääleegi on praegu meile „Eesti Skout“ ainsaks abinõuks, kust sarnaseid teateid ammutame. Kongressiteated tohiksida oma põhimõttelise käsitusviisi pooltest üldist huvi väärida.

Edasi leiate skoutliselt sissesetatud toa — see on alpiklubi kodu. Peab meeletuletama, et alpiklubi liikmeks võivad kõik skoutjuhida olla, makstes 10 franki (umbes 750.—) aastas liikmemaksu. Selle klubi eesmärgiks on kodu ülevalpidamine ja lahtihoidmine, tema ongi kodu chalet-osaühisuselt, mis omakorda skoutmalevatest koosneb, rentinud, makstes 2500 frs. aastas (umbes 180.000 €mk.). Klubi hoiab hoonet korras ja kutsub lahtile

Kongress algas esmaspäeval, 23. augustil kell 10 hommikul Grand Hotel Viktoria suures saalis.

Tema suuremateks sündmusteks on ikka Baden-Powelli avamise- ja lõpukõned, mis kogu ilma skoutide põhimõttelise tegevuse kohta häid nõuandeid sisaldavad. Baden-Powell tähendas omas kõnes järgmiste asjaolude pääle: Eeskujuga õpetamine: palju on peetud pääle ilmasõda rahvusvahelisi kongresse, kuid mina arvan — meie oma on vähemalt kahes asjas teistest eriliselt väljapaistev: 1) meie püüame väga kindlal ja tegelikul teel paljude maade võrsuvate kodanikkude vahel vendlust õpetada; 2) meie ei kasvata niipalju tõe toonitamise ja lihtsa õpetamisega, kui isiklise juhtimisoskuse ja eeskujuga. Skoutjuht reflekteerub oma skoutides, meie, nende juhid, reflekteerume skoutjuhtides. Pidagem seepärast meie eesmärke selgelt silmas ja teadkem, milleks oleme kokkutulnud. — Meie eesmärk: — skoutide rahvusvahelise ühenduse eesmärgiks on parema arusaamise ning sõpruse arendamine tulevaste meeste vahel paljudelt maadelt, ühe sõnaga: laiema patriotismi levitamine vendluse kaudu. Kongressil harutame abinõusi nende teostamiseks. — Liikumise edusammud: — Skoutide arv ilmas on tõusnud jälle kolmesajatuhande võrra, jõudes $1\frac{3}{4}$ miljonini. Tahan selle kõrval veel mõningaid üksikasju mainida: meie kodu Kanderstegis ja vastastikku külas-käike, mis mõlemad hästi edenenud. Kirjavahetus on ka levinenud, kuid minu soov näeks veel suuremat levinemist. Palberändamine Rooma, mida katoliku skoudid Pühal aastal ette võtsid, kujunes ka üheks paremaks näiteks skoutlusest. Siis möödunud kongressi otsusel Lõuna-Ameerika riikidesse saadetud instruktorid süvendasid sääl skoutlust. Jamboree Budapestis oli Ungari auks väga edurikas ja paljude riikide poolt külastatud. Selle kõrval pidasime tänava Antwerpenis esimest rahvusvahelist meriskoutide jamboreed ja kongressi. Gillwelli harjutuskool on ikka populaarsemaks kujunenud ja osavõtjate maade arv suurenenud. Sel teel omame õige mõiste skoutluse aadetest ja meetodidest, mis skoutluse kvaliteeti väga tuntavalt tõstab. Rahvasteliit näitab kogu aeg meie vastu suurimat lugupidamist ja vastutulekut ülesse. Hoidugem sellel kongressil ka väiklustest, nagu see Kopenhaagenis korda läks ja kõike eelnimetatud silmaspidades tõõtame sellel kongressil üldiseks hääkäekäiguks.

(Järgneb.)

Salga töö süsteem.

R. Philipsi järele tõlkinud skm. J. Tederson.

XII. Salkade võistlused.

Tagajärjekam meetod õige skoudivaimu saavutamiseks on vahetpidamata salkade vaheliste võistluste korraldamine. On üks võistlus lõpule jõudnud, tuleb uus asemele anda. Tegevas elus on nähtud, et kolm ehk kuus kuud kestvad võistlused on paremad, kui aastase kestvusega. Liig pikka aega kestev võistlus surub temast salga eemale, kes algul teistest veidi maha jäänud, mis selle salga poistel meeoleolu langetama kipub. Lühemaajased võistlused ei lase aga huvil raugeda, ja salgad, kes kaotavad, suudavad vaevalt oodata uue võistluse algust.

Äärmiselt tähtis on küsimus, mis alal võistlusi korraldada. Kui päälük on seda isiklikult otsustanud, siis ilmub enamasti nähtavale loidus asja

vastu. On väga kindel, et skoutmaster (päälik), kes tegutseb enda ja mitte oma poiste tahtel, enda rühma poolehoidu ei võida. Sellepärast tuleb võisteldav ala määrata aukohtus kindlaks. Viimane peab võistluste kestel eriti agaralt töötama, iga nädal koosolekuid pidades.

Salkade vahelise võistluse valimisel pandagu fähele, et nii noored ehk ka füüsiliselt nõrgemad, kui ka vanemad ja fugevamad võiksid sama hästi fingimisi täita ja igati üheväärsed oleksid. Aukohus peab võistluste valikul ühemeelselt otsustama. On kõige soovitamam valida 100 fingimist võistluseks viie kuu jooksul ja neile lisaks 5 fingimist tagavaraks, näiteks mõnede poiste puudumise puhuks.

Kui on tarvilusel kindlakujulised raaportid, võib võistluste tulemusi arvestada protsentides. Arvestus annab võimaluse võrrelda salkade paremusi.

Celmistes päätükkides oli näidatud, kuidas märkida puudujaid. Puudujate nimed kantakse ette aukohtus ja salga päälik annab teateid igaühe puudumise põhjuste kohta. Kui ta ei suuda tuua küllaldaseid põhjusi, tõmmatakse puudujal 5 punkti maha. Kui ta põhjusel aga esitanud, otsustab aukohus, kas need küllaldased või mitte.

Koonduselt või koosolekult puuduja skout peab puudumisest alati ette teatama enda salga päälikule (ehk kordnikule), et see võiks aruandega kohe vastaval koondusel skoutmasterile esineda kõikide puudujate kohta. Kui aukohus leiab, et poisil oli põhjusi mitteilmumiseks, kuid ta ei teatanud sellest ette, võib otsustada temal 2—3 punkti vähendada. Aja võitmiseks on väga tähtis kindlaks määrata teatud vabandavad puudumise põhjused, millega aukohu töö suuresti hõlbustatud.

Ka peab loodama kindel kord, kuidas tegevuse hindamine sünnib võistluse kestel. Nii oleks iga lõpetatud töö eest viis punkti, esimese järgu skoudi ja kuningas-skoudi tööde eest vahest veidi rohkem. See oleks oletus, kuid on fähele pandud, et punktide andes aukohus sellega kõiki poisse tööle kihutab.

Punkte võib anda ka sõlme sidumise, signaliseerimise, esimese abi tulesüütamise jne. võistlustel.

Sõlmesidumise võistlust saab hästi korraldada nii: igale poisile antakse tükk nõõri ja siis peavad kõik enda seljataga minuti jooksul teatud sõlme tegema. Salk, kes sidunud seitse õiget sõlme, saab selle eest 7 punkti, salk, kel kaks sõlme, saab vaid kaks punkti.

Tulesüütamise võistlus oleks järgmiselt korraldatav: iga salk saab tulematerjaali, tikud ja keedunõu, ning vastava punktide arvu saab salk, kes kõige ennem valmistab klaasitäie keeva vett.

Kord nõudis eksamineerija poistelt keeva vee asemel munapudru ning oli siis võistlustulemuste üle väga üllatatud: talle esitati segu kõrvetatud munast ja purunenud muna koorest.

Mõned aukohu liikmed soovitasid salkadele anda punkte agaruse eest, kuid siin tuleb kaunis kitsi olla, kuna ühe salga teisest agaramaks tunnistamine tihti oleneb isiklikkudest vaadetest. Salga agarus leiab kõige kindlama hindamise laagrielus, seepärast on soovitatavad võistlused telkide ja onnide kiiremas ehituses. Kuid tuleb anda agaruse mõistele siin mitte ainult välise hiilguse ja kitsa spetsialiseerumise ilme, vaid seletama seda küll kiire, kuid fäpse töö täitmise oskusega — korralikul salgal on mõlemad omadused.

Korralikus ja hästiarenenud rühmas on väga soovitav korraldada

Mitmesugust.

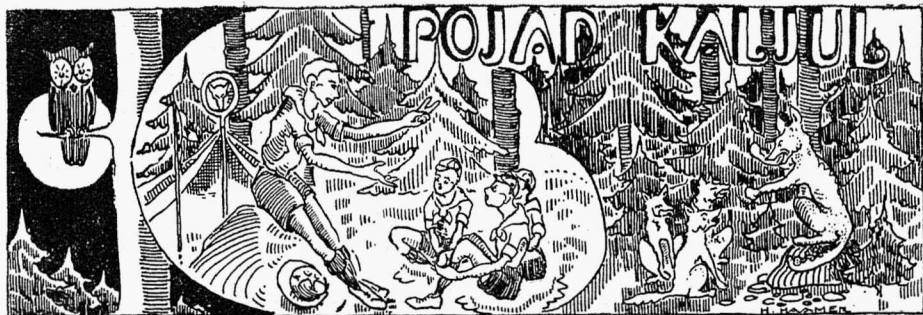
	Lktd.
Ėesti Skoutide Maleva	82
Juhatusi suusaspordis — nskm. H. Michelson	109
Kiri Itaaliast — prof. L. Zumkeller.	75
La Canzone di Maggio — Il Gran Sachim	60
IV üleilmne skoutide kongress (kava).	59
Pojad kaljul :	
* * * — Várske Jälg	90
Kollase Uhuu kirjad poegadele	90, 100
Zuulu telegramm — Várske Jälg.	91
Salga töö süsteem — skm. J. Tedersoni fõikel	5, 27, 71, 87, 103
Tempora mutantur — HääL Läänest	37
Vaikutelmia Ėestin Suurleiriltä — L. Vuolasvirta	61

Teated.

Omis asjus	12, 79, 93, 111
Keskorgaanide tegevusest	12, 80, 93, 112
Skoutide kirjandus	13, 112
Skoutlus siseriigis	112
Mõndasugust	13, 94
Kirjavastused	14

Pildid.

„Ėesti Skoudi“ kaan	81
„ ” vastutav toimetaja dir. K. Treffner.	23
„ ” päätoimetaja skm. J. Elken	27
„ ” „ ” skm. J. Tederson	35
„ ” ärijuht skm. Ė. Jõgi	31
ĖSM. aupresident Konstantin Päts	64
„ peavanem dir. Nikolai Kann	65
„ I Suurlaagrist 49, 53, 55, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 73, 75, 77, 80, 83, 96, 105, 110.	66, 67, 70, 71, 73, 75, 77, 80, 83, 96, 105, 110.
Gillwell Park: juhtide laagriväli	4
laagriväli	85
loeng poiste laagris	86
päähoone	87
Kandersteg, rahvusvaheline skoutide kodu	59, 102
Läänepoolsete kollane suguharu	13
„Meripõeg“ Varbla rannas	78
Suusasõit sula ilmaga	107
Tallinna skoutide maleva N.M.K.U. laagris	17
Tartu skoutide jalufuskäigult	1
* * *	97



Kollase Uhu kirjad poegadele.

Kuidas sellega küll oli, ma nagu lubasin järgnevatest pühapäevastest juhtumustest jutustada, kuna nüüd ometi üsna pisut selle lubaduse vastu patustama pean, siia ühe käänaaku meisterdades. Targemad inimesed ütlevad, et kallid Jõulupuhad on käes ja seepärast käivad mulle ka pääle, et ma muudkui pajatagu poegadele ühe jõulujutu.

Mu vanaema luges hoolega Piibli-raamatut ja ohkas sagedamini kui muidu; ema oli rohkem harilikust linnas ja kui koju tuli, siis alati kibedam ametis, nõnda et me poistele, keda 3 oli, suuremat tähelepanu ei saanud pühendada; ja isagi ajas emaga vahest igapäevasest enam sosinjuttu, mäherdused asjaolud kõik oletada lasid et jõulud juba tõesti künka tagant aknast sisse vahtisid.

Olin suvel põmm juba 10 aastat vanaks saand ning salaja lugesin end täismeeeste väärseks. Nüüd tulevad aga jõulud, olin kindel, et kingitustega, — aga mu uudishimu oli suur, kas jõuluvana mulle ka „inimese“ kohaseid kinke kaasa toob. Olin ju kurgust saadik villand nendest pildiraamatutest, puuhobustest, tinasoldatitest ja muust sellesarnasest kraamist. Käisime vendadega tihti koos nõupidamas, mis me

küll jõulu laupäeva õhtul eest leiaime, mida küll ema, mida isa, mida onud ja tädid kingivad. Nendest nõupidamistest kujunes suur õhulosside ehitamise paraad, kus lövi osa ettekujutusest loomulikult vanemale vennale pidi jääma, ja nõnda lubasime talle aupaklikult kuulsa inseneeri koha, kuna mina ta auto-schofferi ametiga ja noorem vend madruse kutsega leppima pidime.

Aga viimati tuli jõululaupäev ise. Hommik oli sületäis pihmet lund maa pääle paisatud, mis jõlumeeleolu ülevaks töötas muuta.

Emal oli nüüd kole palju toimetamist ja vanaemakegi püüdis talle kaasa aidata. Üks tuttav oli maalt ilusa kuuse toonud, see tassiti tuppa ja pandi traditsioonilisele kohale seisma. — Ja see oligi terve meie poiste osa selles ettevalmistuses. Nüüd lubati meid välja „jalutama“ minna hoiatusega jalgu mitte leotada.

Meie esimene asi oli ehitada lumememme, mis küll just mitte sulalumega kõige paremini ei õnnestand, ning siis jätsime ta pooleligi, ning asusime niisama vallatama.

Väga huvitav oli mängida lumes peitmist, ning see köitis varsti mu meeled, aga tal oli oma kurb lõpp — õnnetuseks mulle vaelele unustajale.

Ronisin peitmise tuhinas vana vahtra otsa värava kõrval ja jäin sinna, ka siis veel kui vennad tüdinunud otsimisest, tuppa tagasi olid läinud. Igavusest hakkasin jälle mõtlema: vahest kingitakse püss, aga vahest veelgi midagi targemat. Kaua ma küll nõnda targutada ei suutnud kui korraga, olles käed okste küljest lahti lasknud, end õhus lendamas leidsin ja järgmisel silmapilgul istumise kohal hirrsat valu tundsin.

Toibudes nägin enda kohutava seisukorra — rippusin püksa ja palitut pidi kõrge aia teiba otsas, mis mind ei mõtelnudki maha lasta, nii et mul muud nõu üle ei jäänd kui kõigest kõrist appi karjuda. Aga abi ei tulnud, kas tõesti siis keegi ei kuulnud. Püksid andsid juba järele, nad rebenesid järjekindlalt, mulle paistis, et kukkusin nagu kuristikku. — Röögatasin uuesti juba ebainimlikul häälel — püksid rebenesid, palitu andis järele. Viimati käis köögi uks, keegi tuli lossates kalosidega välja, aga juba hilja: veel üks karjatus, ragin ja ma olin pääd-pidi lumehanges pea kõhust saadik.

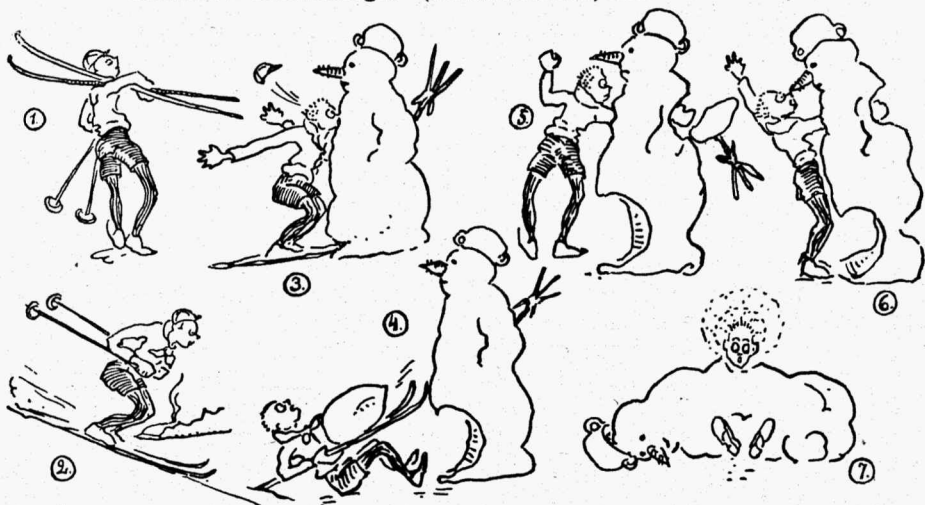
Mina, täismees olla minestanud, see oli uskumatu, aga laugu hõõrudes ja avades, silmasin voodi ümber terve pere, ema niisked silmad kuivasid kõige enne ja rõõmutuksatusega näol suudles ta mind otse otsaette.

Kallis jõululaupäeva õhtu jõudis. Ülalt kiriku tornist kutsus kellahelin usklikke lapsukese Jeesuse sündimise mälestust austama. Jäin vanaemakesega üksinda koju. Palusin, et ta mullegi ette loeks sellest, millest õpetaja muudele kirikus kõneleb, ja ta luges. Meeldib see jutt teilegi, pojad? —

Küünla säralise kuuse ümber istudes ja pühalikul tundmusel jõulumeeleolu läbielades jagati meile kingitused. — Mulle langes osaks tuliuus palitu ja suurepärane taimekogumise mapp, ning päale selle veel muud vähemat varandust, vennad, nad kõnelgu ise sellest, mida neile jagati, aga pikk tüüriga ja purjega kelk, kus kolmekesi vabalt ratsutada võisime, valmistas küll taltsutamata rõõmu meile kõigile kolmele.

Ma ei tea, miks nad püssi ometi ära olid unustand, aga ei igatse nudki seda nii ohtrasti enam, ei olnud vist ikkagi veel täismees.

Suusasõit sula ilmaga. (Juhtumusrikas jutustus sõnadeta.)



Petetud valvur.

„Unser Weg'i“ järele I. Peterson.

(Järg v. „E. Sk.“ nr. 4/5.)

Peagi tuli Bovan. York piilus lagunenud müüride vahelt välja. Bovan silmitses majakest uudishimulikult, vaatas korraks sisse ja tegi siis ühe ringi maja ümber. Yorkil oli suur tegu ennast tema eest varjul hoida. Siis silmas Bovan Yorki jälgi ja läks aeda; jäljed viisid ta kaevuni.

Bovan otsis kaevuäärsed metsikuks kasvanud marjapõõsad läbi, kummardas siis maha ja vahtis teravalt alla kaevu. Kohe silmas ta köit ja naeris üleolevalt, kui ta okste alt kepi leidis.

„Nüüd on asjal lõpp, York!“ hüüdis ta. „Sa oleksid köie paremini ära peitma pidanud, mu poiss. Tule välja!“

Kui ta mingit vastust ei saanud, haaras ta köiest kinni ja see andis tema tõmbele järgi.

„Noh hää küll!“ hüüdis ta. „Kui sina üles ei taha tulla, siis pean ma sinu juurde tulema,“ ja ta ronis köit mööda alla.

Kohe hüppas York müüri tagant välja ja haaras köie pihku. Niipea kui ta tundis, et Bovani raskust enam köie otsas ei olnud, vabastas ta köie kepi küljest ja viskas selle kaevu.

„Kas vannud alla, Bovan?“ küsis ta. „Kas sa ei sooviks üles tulla? Ma loodan sind pärastpoole näha!“

Ja ta jooksis edasi.

Bovan ei tundnud enese sugugi õnneliku olevat. Ta oli vangina kaevu põhjas. York oli läbi murdnud ja pidi eesmärgile jõudma. Bovan silmitses oma ümbrust ja vaatas siis üles. Pidas kiirelt aru, sest tal oli selge, et

ta tegutsema peab, kui ta selles mängus üldse kasulik tahab olla.

Ta sidus köie otsa oma kepi keskohta kinni ja viskas siis kepi üles. Talle tuli meelde, et kaevu äärel mõned marjapõõsad kasvasid ja et nende taga aiaplank oli. Kui ta kepi selle taha saaks visata ja see pidama jääks, siis saaks ta köit mööda üles ronida. Kaks korda katsus ta ja mõlemal korral tuli kepp tagasi köiest tõmmatult; kolmandal korral jäi ta pidama. Nii aegamööda kui vähegi võimalik, ronis ta ülespoole. Peagi oli ta nii kaugele, et käega põõsast kinni sai haarata ja enese rohu päale üles vinnata.

York oli vahepääl kaksksada meetrit suure kiirusega edasi jooksnud ja oli siis kiirust vähendanud, et teisi vaenlasi otsida.

Ettevaatlikult roomates, kusjuures ta igat vähemat kui peidupaika tarvitas, jõudis ta väikese oru kaldale. Teiselpool kaldal oli metsatukk, selle taga oli tema sõbral, äraandjal, käsitud ennast varjata. Üks miil edasi asus Nelborough'i klooster.

Aga nagu kiuste tulid parajasti kaks skouti orgu mööda alla. York nägi, et ainukene võimalus oli ära oodata, kuni need kaks mööda jõuavad, et siis üle lageda oru jooksta.

Kaua ootas ta kannatlikult. Siis pöörasid mõlemad skoudid äkitselt ümber ja läksid temast pahemalt poolt ümber mööda. Nüüd oli tee eest vaba. Ta nägi kolmanda skoudi ja veel ühe, kes tulid kõik samas sihis.

York hiilis ettepoole, nii kau-gele kui ta sõandas. Siis nägi ta oma üllatuseks, et Bovan üle lagendiku jooksis ja neli skouti tema jälgil olid.

Ajasid nad Bovani taga? Silmapilk mõistis York selle põhjust: skoudid leidsid Bovani valvelliinilt puuduvat ja pidasid teda äraandjaks ning hoidsid nüüd end tema jälgil.

York naeris enda ette, võttis oma paki kaenla alla ja jooksis alla orgu. Ta jõudis enne alla, kui teda märgati. Siis tõusis üleval suur kisa ja Bovan hüppas alla, tema järel neli teist skouti. York tormas orukallast mööda üles, tema järel Bovan teistega. York jõudis puude vahele enne kui tagaajajad järele jõudsid ja põgenes paremale poole. Bovan ja teised neli kihutasid talle järgi. Eespool nähti veel kaks skouti, kes Yorkile teed tahtsid kinni panna.

Yorki kinnivõtmine näis nüüd päevaselge olevat. Kõik seitse jooksid aasa päale. Nad leidsid Yorki selili lamavat, pakk tema kõrval.

„Sa oled seda väärt, et oleksid võinud läbi murda,“ hüüdis Bovan sinna jõudes. „Kaevu lu-

gu oli peenikeselt mõeldud. Noh, nüüd pakk siia, Smithson.“

Smithson tõstis paki üles ja katsus seda igast küljest.

„Mis see õieti tähendab? Kus on nõör?“

Kui Bovan pakki oma kätte võttis, hargnes üks ots lahti ja kandam kuivanud lehti kukkus säält välja.

„See ei ole õige pakk,“ ütles Bovan pettunult.

„Kus on pakk?“ hüüdis Staines kohale jookstes.

„Arvatavasti juba kloostriks“ naeris York. „Ma andsin paki nende puude alla Billy Masters'i kätte. Ühtlasi leidsin tüki pruuni pakkimise paberit ja mähkisin mütsaka puulehti sinna sisse.“

„Billy Masters oli siis äraandja!“ hüüdis üks.

„Tema. . ?“

„Ja mina mõtlesin et Bovan!“ seletas keegi. „Miks sa liinilt õieti ära kadusid?“

„Seda küsige juba Yorkilt.“ vastas see nina krimpsutades. „Ta mängis toreid vingerpussi ja lähema viie minuti jooksul ei taha ma seda talle andestada. Nüüd on aga kõik otsas, ta on paki läbi viinud!“

Ja see oli tõsi.

Juhatusi suusaspordis.

Ilskm. H. Michelson.

Talv oma lõbudega on kätte jõudnud, valge lumevaip katab maad, väikesed lumehelbed allatangedes tõstavad kord korralt lume paksust. Nüüd on aeg tulnud, et iga skout enda suusad välja otsiks, korda seaks.

Suusatamine on eriti põhjamaade lõbu, ta leiab järjest suurimat poolehoidu kultuurrahvaste peres, mõõdapääsmata liikumis abinõuna esineb tema polaarlumede piirkonda kuuluvate rahvaste seas.

Skoutidele esineb ta vastuvõetavama lõbuna, seda enam et ta ei piirdu kitsa välja tarvitamisega, vaid lubab metsi, mägesi vaadelda, jooksta, hüpata, mängida. Seepärast, skoudid, tundke seda spordiala!

Tahan edaspidi anda mõnda näpunäidet sel alal, pääsjalikult neile kel see spordiharu uudiseks. Tahan seda teha seda enam, et suusata-

mine spordialadest paremana esineb oma vaba käte-jalgade, koguni kogu keha arendamise mõttes.

Suuskade liigid. Tähtsamad ja tarvitavamad on Norra kiirjooksu ja Norra Telemarki suusad, millest esimesed on ühelaiused teravate otstega, nina tublisti üles pööratud — need on kergeks ja kiireks edasiliikumiseks tasasel pinnal, ka mägedes kus pole nende katkemist karta; telemarkid aga on painutamise kohast laiemad ja jalaase on raskuse keskpunkti tagapool, et suusk ei vajuks lumme. Viimased on skoutidele sobivamad, sest nendega pääseb igast paigast läbi — nii mägedest, metsadest kui ka igast lumest, nad võimaldavad ka hüppeid teha. Uuemal ajal on veel tarvitusele tekkinud suusad, mis neid mõlemaid nõudeid rahuldavad, kuid iseäralist poolehoidu pole nad võitnud.

Suuskaade hooldamine. Korralik suuskaade hooldamine pole sugugi raske, tasub end aga täielikult suuskaade hää vastupidavuse ja libisemise mõttes. Sõidult tülles peab suusad otsekohe lumest puhastama ja pooljahedasse ruumi asetama (kuni $+5^{\circ}$) kus lumi täielikult ära sulab; siis suusad kuivaks pühkima, suusa tallad määrdega küdeva ahju ees ehk triikraua abil (et määre sisse imbuks) sisse võima ja taldadega vastamisi painakusse seadma järgmiselt: eest ja tagant sabad lõksude vahele (lõksude asemel võib nõõriga kokku kõita) ja keskele 2—4 sõrme paksune puutükk asetama, kuna ninade laiati painutamiseks surutakse otsest teravate naeltega (naaskli taoliselt) varustatud 20—25 sm. pikkune kepp vahele; sarnases olekus on suuskaade kuju S tähe taoline. Niisuguses seisukorras võib suuske juba sooja ruumi viia, kuid paigutada võib neid püsti ehk ka serviti, mitte lapiti.

Eriiselt valmistatud suusa määreid tarvitavad eriteadlased igale ilmale ja lumele vastavalt, kuid nende aset täidab küllalt hästi toores männa tõrv. Pärast on soovitatav veel suuski vahatada, milleks suusa-vaah, mõne-kümne marga eest tükk, spordi ärides saadaval.

Jalanõud ja riided. Ilma kontsadeta laia tallaga ülespoole pööratud ninaga suusasaabas ehk harilik viltsaabas (viimase pääl ei sula lumi isegi sooja ilmaga) on kohasemad jalanõud. Harilikude saabas-tega sõites on seda parem mida madalamad kontsad, kuid ilma kannarihma-

deta ei paku seesugune sõit huvi. Kanna rihma otstarvet täidab ka harilik uisurihm; kannarihmad on väga soovitatavad mägisel maal ja võistlustel.

Riided olgu soojad, kuid kerged ja õredad.

Jooksu viisid suuskadel. Esiteks vahelduv keppidega lükkamine, kusjuures vastane käsi ja jalg korruga tõukavad ja viimane veel libiseb



E. S. M. I Suurlaager. Väljamaalaste laagrivälja ülevaade.

saadud tõukest; tõuked olgu hoogsad kätest, mis lükkavad — ainult ette poole (mitte alla); vahelduv takt on enam jalgade töö, nii et käte töö järsku jättes ilma keppide abita edasi libisetakse.

Keppidega lükatakse korraga fasasel (kõval) lumel ja teede pääl — n. n. jasafakt, mis enam käte kui jalgade töö. Lükked olgu pikaulatuslised — vabalt talgadega kaasa aidades.

Segatakt on sarnane kus mõlemaid liikumisviise vaheldumisi kasutatakse. Ta on soovitatav ja tingitud vahelduvast maastikust.

Pööramine kohal sünnib — paremale (vasakule) kepile keharaskest kallutades tõstetakse vasak (parem) jalg suusaga kõrgele ja asetakse rööbastikku teisega nii, et suusa ninad üks taha, teine ette vaatavad. Nüüd järgneb parema (vasaku) suusa ümberpööramine hõlpsalt ja sõit läheb tuldud teed tagasi. See saavutatakse mõne katse järele, kuid harjutatagu seda kiirelt toimima.

Mäest laskumine on suurimaks huvipunktiks. Peab õppima igast ettepuutuvast mäest alla laskuma. Siin on pääasjaks tasakaalu harjutamine ja suuskade rööbastikku hoid, samuti mängivad pööretes ja üldse suusata-mises tähtsat osa põlvede õige hoidmine. Järsust mäest võib ratsuti kepil hädaohuta laskuda.

Suusa hüpetest, kui suusataja kõrgemast oskuse tipust, oleks veel vara rääkida, kuid kui asi mõnda huvitab, siis peetagu meeles: hüpata alati ilma keppideta, hüpeteks tarvitatagu ainult telemarkisid, sest teistel kipub nina kerkima, mis hädaohtlik; õhus viibimise momendil olgu keha tingimata väljasirutatud, mis võimaldab kerge põlvede paenaku abil hädaohuta languse. Iseenesest on hüpped täiesti hädaohuta, — pole sugugi nii kohutav, nagu ette kujutatakse.

Suusa mängudest, kui vaheldust toovast lõbust, ka mõni sõna. Olles mitmekesi, ärgu jäetagu katsumata mäest alla laskumist, üksikese keppidest kinni hoides. Ütle mata palju lõbu pakub mäest laskumisel mäeküljele pillatud asjade ülestõstmine, mida koguni võistluse kujul maksab korraldada — paremini ülestõstja saab tõstetud asjakese enesele. Siis veel kulli mäng, kus suusakeppiga teise suuski tuleb puudutada. Ka parvetamine teeb lõbu: risti-rästi asetatud suuskadel mäest sõita nagu kelguga.

Kirjandust, mis suusasporti lähemalt käsitaks, võiks soovitada A. Weiss'i, Juhendid suusasordi kasutamiseks sõjaväes. 1913 aastal on ilmunud C. Koemets, Suusa sport, kuid see on veidi vananenud. Lühidalt käsitab veel Pihkala Spordiõpetus.

Lõpusoov: Ka talv olgu skoudile „laagriks.“



Omis asjus.

Kavatsusi uude aastakäiku. Vastavate läbirääkimiste põhjal Päästaabis ja teisteski keskasutustes, arvab ajakirja toime-tus ja talitus lugejate huvidele vastutulla,

„Eesti Skoudi,“ vähe muudetuna esinedes. Üks muutus, nimelt kindla hundipöögade eri-osakonna asutamine on juba eelmise numbriga alanud, uues aastakäigus eralduks veel juhtidele määratav osa, ajakirja viimastel lehekülgedel ruumi saades. Seega

oleks skoutide — poiste materjalid neile hõlpsamini, samuti hundipoegadele nende osa kätesaadav, jättes mõnes nooremas skoudist lugejas igavustunde esilekutsuva materjali erinurka.

Eraldi võiks veel märkida „teadete“ eraldamist ajakirja teisele leheküljele, kus pääsjalikult Eestis tegutsevale malevaterühmade kohta andmeid toodaks.

Teise sammuna oleks ilmumine kindlatel tähtpäevadel, kuna see võimalikuks saaks, kui skoudi sõprade seltsid ajakirja majanduslist külge hooldama hakkavad Sarnaste tähtpäevadena osutuksid umbes 25. jaanuar, 24. veebruar, 20. märts, 23. aprill, 25. mai, 25. oktoober, 1. detsember ja 20. detsember. Nende määramisel on silmas peetud skoutlasi tähtpäevi ja selle juures arvestatud et ajakiri neil päevadel lugejaskonnal ka es oleks.

Sarnased üldjooned on arvatavasti vastuvõetavad, vaid lõpulikult otsustab siin Päästaap, ajakiri ise sooviks aga meeleldi teistegi arvamisi kuulda. Eriti sõprade seltside seisukohtadega arvestades, tahab ajakiri nende poole vastavate küsimustega pöörata. Väiksemad muutusi on veelgi arvata, kuid need selguvad juba aastakäigu alates.

Ajakiri maksaks endiselt 150 marka aastas. Ilmudes 16 leheküljelisena 8 korda endises kaustas.

Kaastöö uue aastakäigu nr. 1-ks peab toimetusele saabuma hiljemalt 12. jaanuaril kuna nr. 2. jaoks see 7. veebruariks tuleb ära saata. Toimetus.

Arved ühendada tuleb kõigil levitajatel hiljemalt jaanuari esimesel poolel, nagu see eelmises nr-is juba teatatud. Rahasade fised palutakse aadressida uue ärijuhi nskm. A. Grönberg'i nimele Tartu, postkast 130. Talitus.



ESM. Päästaabi koosolek peetavat 25. jaanuari paiku Tallinnas. Päevakorras kuuldavasti Skoutmasterite Kogu kodukord, „Eesti Skoudi“ eelarve ja läbirääkimisi.

Eriksamite kavad on vastavas Skm. Kogu poolt moodustatud komisjonis välja-

tõotatud ja esitatakse SK. juhatuse lubal ka malevate staapidele arvamise avaldamiseks. Selle järele tuleks need SK. koosolekul järelekaalumisele, mille järele ESM. Päästaabile kinnitamiseks esitatakse. Sellega oleks see suur puudus lahendatud ning kõigile skoutidele võimalus antud ka seda skoutluse huvitavat külge kasutada.



„Tallinna Skout,“ ESM. ISuurlaagri häälekandja, on enda ülesande lõpule viies ilmumist lõpetamas. Viimane number, 25-es, ootab veel ilmumisega, kuni Suurlaagri aruanded Päästaabis kinnitamist leiavad, mis loodetavasti pea sünnib.



Paide hundipoegade arv on kahekordselt kasvanud, võrreldes viimaste andmetega „Tln-Sk“ Nr. 6-s. Praegu tegutseb 4 karja, nendest Tamsalus ja Türil uuesti juurde tulnud karjad. Kokku 63 hundipoega, kelles 18 ühekõrva ja 13 kahekõrva eksami sooritanud.

Emapäev Valgas pühitseti 4 skp. poegl. gümn. ruumides. Pidu avati „Ema süda“ laulmisega. Ettekanded guideide, skoutide ja hundipoegade poolt leidsid piduliste sooja vastuvõtu, kellede hulgas ennenägematult hulk vanemaid. Ühtlasi anti üle I-se hundipoegade karja tootem. Kari lubas enda tootemi au kaitsta, püüda paremusele ja truuks jääda säädustele.

Jõulupuu vaestelastele Valgas korraldatakse skoutide maleva poolt 25. skp. Sellaks on käimas kibe töö. Sarnane ettevõtte on Valgas esmakordne.

Skoutide klubid Valgas. Hiljuti asutati maleva juurde ingliskeele ja raadio klubid. Inglisekeele klubis on üle 100 liikme, klubi vanemaks hra Jõgi Raadio klubisse kuulub 30 liikme ümber, vanemaks on hra A. Palo.

Emapäev Võrus pühitseti 28 nov. omavahelise teeõhtuga. Osavõtmas olid koguuke emasid, skoudi Sõpr. Seltsi liikmeid ja skoudid-guideid ning hundipojad.

Tuletan ühtlasi kõigile skoutidele meele nende osa ajakirja vastu ja loodan kindlasti skoudi sõprade seltside vastutulekut sel zlal vaesematele skoutidele. Ühisel jõupingutusel peame niikaugele saama, et ajakirja tellijate arv vähemalt poolele meie skoutide arvust jõuab ja just selleks ootan mina skoudi sõprade seltsidelt nende ülesande — Eesti skoutluse toetamise — täitmist, mis lõpulikult kindlustaks ajakirja hääkäekäigu ja järjekindla ilmumise.

„Eesti Skout“

avaldab artik-
leid skoutluse
põhimõtete
vallast

„Eesti Skout“

toob kirjeldusi
kõikidelt skout-
luse alaosadelt
sise- ja välja-
maalt

„Eesti Skout“

ilmub 1927 a.
kestel 8 num-
brit, vähemalt
128 lehekülge

„Eesti Skoudi“

tellimisi võta-
vad vastu kõik
postiasutused
ja omad levita-
jad skoutrüh-
mades

Skoutline ajakiri

„Eesti Skout“

annab igale
kolme tellimise
vastuvõtmise
eest ühe aasta-
käigu hinnata

EESTI SKOUT

„Eesti Skout“

maksab aastaks
150, poolaastaks
75 marka, üksik-
nummer 20 mk.

Eesti Skoutide
Maleva Häälkandja

„Eesti Skout“

on kaunistatud
ülesvõtetega,
joonistustega,
karrikatuuridega,
diagrammidega

„Eesti Skout“

toob oma veer-
gudel huvitavaid
jutte skoutide
elust ja tegevus-
est

„Eesti Skout“

1924, 1925 ja
1926 aastakäi-
gud tervena saa-
daval hinnaga
80, 120 ja 130
marka

„Eesti Skoudi“

üksiknumbrid
müügil suure-
mates raamatu-
kauplustes ja
levitajatel skout-
rühmades